

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 152

CLEVELAND, OHIO, SATURDAY MORNING, JUNE 27TH, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Zanimive vesti iz živ- ljenja ameriških Slovencev

Iz Roslyn, Wash., se poroča, da je bil tam ubit v avtomobilski nesreči rojat Charles Majnarič, rojen v Roslyn, star 31 let. Charles je bil na potu k svoji na smrt bolni materi, ko se je pripetila nesreča. Družina je toliko bolj nesrečna, ker je bil tudi oče ponesenec z avtomobilom pred nekaj leti in je izgubil roko. Ranjki zapušča ženo, hčerko, starše, dva brata in dve sestri. V isti naselbini je umrl Matt Majnarič, star 64 let, doma z Delnic.

Anton Petrič v Milwaukee, Wis., ki je pred več meseci položil bombo v premogarnico svojega "priatelja" Ignaca Mesarčiča, s katerim se je sprl, je bil pred nekaj dnevi obsojen na eno do dveh let zapora. Obsodba je bila nekaka pogodba med odvejniki obeh strank in poroča sploh ni mogla priti do pravoreka. Če se bo Petrič dobro obnašal v zaporu, bo lahko izpuščen v devetih mesecih. Petrič, ki je star 56 let in doma iz Haloz, ni državljan in dosedaj še ni bil kaznovan, toda preti mu deportacija.

V Girardu sta se poročila Mr. Frank Gantar in Miss Anna Račič. Obilo sreče!

Ivana Pipan, Hibbing, Minn., je prejela žalostno vest iz domovine, da je v Zabukovju, Šmartno pri Kranju, umrl njen oče Franc Pfajfar, star 83 let. V Ameriki zapušča hčer, v starem kraju pa dva sinova in hčer.

V Ely, Minn., je zadobil težke poškodbe pri delu rojat Fr. Seršen, po domače Balant. V rudniku mu je strlo noge. Nadalje se poroča z Elvo, da so v tamošnji okolici uničili črvi listinaste gozdove, da izgleda sedaj kot pozimi. Mnogo dreves ne bo nikdar več ozelenelo.

V Lafayette, Colo., je te dni dovršil srednjo šolo 21-letni Frank Slavec, ki je šele pred petimi leti dospel iz Knežaka na Notranjskem v Ameriko. Srednjo šolo je dovršil z odliko. Za nagrado je mladi Slovenec dobil štipendijo za 4-letne študije na coloradski državni univerzi v Boulder, Colo. Vse to je mladi Slovenec dosegel, čeprav se je družina dvakrat preselila v Trinidad, od tam pa v Lafayette.

Uslužbeni cestne železnice
Clani unije motormanov in sprevodnikov na cestni železnici v Clevelandu so sklenili, da zanjejo z novimi pogajanji z družbo glede povisjanja plač in počitnic. Kompanija je sicer že dovolila pokojnino uslužencem, toda glede višjih plač in počitnic neče nitečesar slišati. Sicer se pa pogajanja vodijo v prijateljskem duhu. Nobene grožnje za strajk ni slišati.

Dva sina v bolnici

Poznana in spoštovana družina Mr. in Mrs. Anton Ogrinc, je morala poslati kar dva sina v Glenville bolnico, Hermana in Ernesta. Prvi se je moral podvreči operaciji na slepiču, drugi pa na nogi. Želimo obema dobrima fantoma skorajšno in popolno okrevanje.

Parkanje avtomobilov

Vodstvo Velike jezerske razstave v Clevelandu naznana, da bo v najblžji razdalji razstave dovolj prostora za parkirane 32,000 avtomobilov.

Slovenci zastopani na razstavi

Kot nam sporoča Mr. John Rožanc, so sklenili člani Progresivne trgovske zveze, da vzamejo na Veliki jezerski razstavi v najem lokal, ki je bil že prvotno postavljen za Slovence. Napravili bodo tukaj pravno in pristno slovensko gostilno, kjer se bo serviralo najboljša pristno slovenska jedila, točilo pa se bo žganje, vino, pivo in mehke pijsake. V prostoru bo bila in poigrnjene mize. Na mizah bodo karirasti rdečeplavi prti, kot v ljubljanskih gostilnah. Na pročelju te slovenske gostilne bo napis: Slovenska gostilna "Ljubljana." Mr. John Rožanc je manager in kdor bi rad kaj zvedel podrobno o tem, naj se obrne na njaj. V gostilni bodo stregla brhka in rdečelična zastavna slovenska deklaska v narodnih nošah. Tudi moški strežaji bodo v narodnih bošah. Ravno tako kuharice v kuhinji. Prav je, da dobimo Slovence svoj prostor na tej ogromni razstavi. Saj bi bila sramota za ves narod, če bi ga ne imeli. Stvar, seveda, bo stala mnogo denarja, ker je najemni na celo velika, vendar, ako storimo vsi svoji narodno dolžnost in pri obisku razstave posemito tudi naš slovenski prostor, bodo stroški lahko kriti. Čestitamo našim slovenskim trgovcem, ki so se zavzeli za to lepo stvar.

Vse danes že pozna Slovence v mestu in ali ne bi čudno izgledali, če bi Amerikanci zastonj iskali slovenskega lokala na razstavi? S tem se bo naš narod postavil in si pridobil še večji ugled. Saj se nekaj bahamo, da smo in da nas je nekaj, torej počakimo se tudi drugim.

Vsi, ki obiščete to razstavo, ne pozabite se ustaviti tudi v "Ljubljani" na kozarec pive, čaša vina ali na dober prigrizek. Pa še nekaj. Mr. Rožanc nam je povedal, da bo naročil iz starega kraja brinjeveček in slirovko, ki bo v kratkem dospel in tam si bomo zopet lahko privzeli duše z našo pristno domačo pijačo, ki razveže jezik in da veselje.

Ker se je vsa zadeva odločila še v sredo večer, se slovenskega lokalha ne bo moglo odpreti pred drugim tednom. Odprt pa bo najbrž tje v sredo, kar bomo še poročali.

Da se vidimo v "Ljubljani"!

Proti zlatevu rudniku

Prihodnji mesec enkrat se podajo po uradnih poslih clevelandški odborniki The Come Back Mining Co., znanega slovenskega zlatega rudnika, v Pioneerville, Idaho. Sledeti bodo odpotovali: Mr. John Buvnik, Mr. John Skoff, Mr. Mihail Telich in Mr. Frank Belaj. Če se hoče kdo pripravi na nato, naj stopi v zvezo z enim ali drugim. Kot se nam sporoča, se je pri podjetju začelo obračati vse na boljše in je pravična stvar zmagala. Tozadovno bomo v kratkem imeli še več zanimivih novic. Iz zlatega rudnika pripravljajo vse Clevelandčane.

Zadušnica

V nedeljo 28. junija se bo ob 10. uri zjutraj brala sv. maša v cerkvi sv. Vida v spomin druge obletnice smrti pokojne Angele Cerar. Sorodniki in prijatelji so pripravljeni.

Dodatna zahvala
Mrs. Jaklič se lepo zahvaljuje Mr. Antonu Papeshu in Mrs. Frances Stego za darove za sv. maše za pokojnega Antonom Jakličem.

Roosevelt nominiran

Philadelphia, Pa., v soboto, 27. junija. Ob 12:40 v soboto zjutraj je bil sedanji predsednik Zedinjenih držav, Franklin Delano Roosevelt, enoglasno zopet nominiran za predsedniškega kandidata demokratske stranke.

Ko je bilo prvič predlagano ime predsednika Rooseveltta je konvencija skoraj podvijala. Nič manj kot 69 minut so delegati kričali, plesali, prepevali, godbe so igrale, piščalke vriskale. Vse je bilo kar divje od veselja.

Nocoj večer bo govoril predsednik Roosevelt ob 8. uri in sprejel nominacijo. Njegov govor bo razposlan po vsem svetu. V Clevelandu bo predsednika potom radija predstavil sodnik Frank J. Lausche.

Philadelphia, 26. junija. Demokratska predsedniška konvencija je včeraj sprejela najbolj liberalno platformo, kar jih pomni še zdogovina republikanske ali demokratske stranke. Platforma je v resnici "napredna."

Konvencija se je izjavila, da će drugače ni mogoče izvesti socialnih in ekonomskih reform,

Ogromna škoda narašča, ko uničuje suša v zapadnih državah

Chicago, 25. junija. Nezasiljana suša prevladuje po osrednjem zapadnem državah, in posledice bodo bolj občutne kot one iz leta 1934. Farmarji imajo zopet zgube, ki znašajo več sto milijonov dolarjev.

Pa tudi v osrednjih in celo v vzhodnih državah se močno čuti pomanjkanje dežja. Od Rocky Mountains do Allegheny Plains, vseposvod je izostal v juniju mesec tako potrebeni dež.

Skoraj povsod prevladuje vročina in suhi vetrovi, zlasti v obli Dakotah, kjer se nahajajo žitnice ameriškega naroda. V Montani pričakujejo letos najslabšo letino, kot poroča govor načelnik, ki je brzojavil, da postaja položaj slabši vsakou.

Edino dejstvo je pripisati, da ne prevladuje prevelika vročina, da sploh niso zginili vsi poljski pridelki. Glasom uradnih poročil so farmarji zgubili letos že najmanj 50,000,000 bušlov pšenice. To se tiče pomladanske ali zgodnjepšenice, in kaj bo z jenskim pridelkom, nihče ne more preročovati.

Medtem pa naraščajo cene pridelkov. Surovo maslo na primer se je podražilo za \$120.00 na en železniški voz.

Townsend konvencija
Dne 15. julija se vrši v Clevelandu konvencija Townsendovih pristašev. Glavni govornik bo dr. Townsend ustanovitelj gibana.

Druga obletnica
V nedeljo 28. junija se bo ob 10. uri zjutraj brala sv. maša v cerkvi sv. Vida v spomin druge obletnice smrti pokojne Angele Cerar. Sorodniki in prijatelji so pripravljeni.

Zadušnica
V pondeljek se bo darovala sv. maša za pokojnim Louis Dogonevem v cerkvi Marije Vnebovzetja ob prilikom tri desetdnevnic po namenu družine Doljak. Sorodniki in prijatelji so pripravljeni.

Zadušnica

V pondeljek se bo darovala sv. maša za pokojnim Louis Dogonevem v cerkvi Marije Vnebovzetja ob Holmes Ave., ob 8. uri zjutraj. Prijatelji so prošeni da se udeležijo.

Društvo Marije Magdalene
Tajnica društva Marije Magdalene št. 162 KSKJ bo nocjo večer od 6:30 do 7:30 v spodnjem prostorju šole sv. Vida po uradnih opravkih.

Nedeljski izleti naših društev

V nedeljo priredi župnija sv. Lovrenca v Newburgu svoj letni izlet na prijazne prostore v Maple Gardens, na Raymond ve, med Lee in Center Rds. Kot vsako leto so tudi letos cerkveni odborniki z g. župnikom pripravili vse potrebno za pošteno in pristno domačo zabavo. Želeti je, da se tega farnega izleta udeleži vsak faran, komur je le mogoče. Prostori so prijazni, družba bo izvrstna, postrežba sijajna. Tudi za prav dobro godbo bo preskrbljeno. Vsi farni in prijatelji fare so prijazno vabljeni.

Platforma osoja "mednarodne bankirje," najbrž, da bo Rev. Coughlin potolažen v obenem zagotavlja, da je trdna volja demokratske stranke balancirati proračun, da se tako zadoljivosti industrijske kroge.

Demokratska stranka se je ponovno obvezala, da bo delovala z avtomobilom, naj vozi po Euclid Ave., do stop 73 ali Nye Ave., tam se krene naлевo do konca ceste, potem zopet zavijte na levo in prva farna na levi je Stergarjeva. Za najboljšo postrežbo bo vsem gostom preskrbljeno.

Na prostorih Mr. in Mrs. Stergarja v Painesville, Ohio, priredijo v nedeljo člani društva Doslužencev zabavo. Krov truk odpelje izpred SND ob 12:30 in se ustavi pred S. D. Domom na Waterloo Rd., ob 1. uri popoldne. Kdor se pelje z avtomobilom, naj vozi po Euclid Ave., do stop 73 ali Nye Ave., tam se krene na levo do konca ceste, potem zopet zavijte na levo in prva farna na levi je Stergarjeva. Za najboljšo postrežbo bo vsem gostom preskrbljeno.

Na prijazni Stuškovi farmi imajo v nedeljo piknik člani dr. Clevelandški Slovenci št. 14 SDZ. Društvo prijazno vabi vse člane in članice, pa tudi ostalo članstvo Zveze in vse prijatelje dobre domače zabave. Vsem se bo pošteno postreženo.

Na Močilnikarjevi farmi bo pa v nedeljo vse, kar je gojenjskega, kajti tam priredijo izlet člani društva Kranj. Na piknikih tega društva je bilo že vselej po gorenjsku lepo in veselo, in tako bo tudi to pot.

Le pridite!

— 0 —

Slovenci na razstavi

Ravnateljstvo Velike jezerske razstave je povabilo Slovence, da sodelujejo v nedeljo dvakrat, v dveh različnih skupinah, vselej po 15 minut. V prvi skupini bodo plesali naši narodni plesovi, ki so že mnogokrat želi tozadovno pohvaliti. Ta skupina nastopi v nedeljo ob 1. uri in zopet ob 2. uri, na velikem javnem odru. Na harmoniku bosta igrala Germova brata iz Bayliss Ave.

Druga skupina pa nastopi ob 6. in 9. uri zvečer. To bo zastopala častna straža S. D. Z. pod vodstvom Mrs. Albine Novak. Prepričani smo, da bo program kar najfinje izpeljan.

Tudi gledo vrtja je zadeva rešena. Včeraj je bil jugoslovanski prostor na Veliki jezerski razstavi posajan s evelicami, in sicer s takimi, ki so ljubljene našega naroda. Načrt za nasad je naredil umetnik vrtov in prijatelj evelic, Mr. Anton Terbovec. Naš eveličar Mr. Ignac Slapnik je dobil evelice in jih sadil v vročem solncu, dočim je Mr. A. Grdina zalival. Obširnejše je se bo še poročalo.

— 0 —

Za učenje na klavir

Opaskar Music Studio, 1106 E. 64th St., suite 8, bo v torek odprt od 2 do 8 za vpisovanje novih učencev in učenk za pouk v igranju na klavir.

Po operaciji

Mr. Joseph Strauss, sin znane in spoštovane John Straussove družine iz 881 E. 79th St., se rapidno vrača k dobremu zdravju po prestani operaciji na slepiču.

Italijani imajo silne težave z urejevanjem razmer v Abesiniji

London. — Ureditev razmer v Abesiniji je naletela na silne težave, kakršnih Italijani niti pričakovali niso. Vprašanje je, če bo nastop Italijanov napravil na Abesinje kak včas. Angleška javnost dvomi, da bi mogli Italijani napredovati v Abesiniji.

Zlasti bodo Italijani zadeli na hude težave, če ne bodo mogli uporabljati zelenic, ki vodi iz glavnega mesta Addis Abebe do mesta Džibuti, ki je francosko pristanišče. Italijani se sicer pripravljeni s fanatično odločnostjo, da dosežejo svoj cilj z vsemi sredstvi in da si zagotovijo mir v Abesiniji.

Za sedaj gre Italijanom poselbo za to, da preskrblji prehrano svojih čet v Abesiniji in tako podajo dokaz, da so pravi gospodarji Abesinije. Če jim ne uspe in če pride do guerilsko vojne, kakor jo Angleži že napovedujejo, tedaj bo nastal za Italijo položaj, ki nikakor ni zavidanja vreden.

Poročila o nameravanih izgradnjah cest v Abesiniji so negotova bodočnost. V deževni dobi Lahij sploh ne bodo mogli graditi cest. To velja zlasti za cesto, ki naj bi vodila z Desijeja do Asabe. Tu gre pot skozi silno težko cemlj Danakilske puščave, toda zveza z Asabo je nadvys važna.

Francija dela lahko vsak tretek Italijanom velike težave pri pomiriti dežele. Francija ima Italijane v Abesiniji v svojih rokah. Franciji namreč pričada pristanišče Džibuti, od koder vodi edina poštena zveza v notranjost Abesinije.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

8117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
 Za Cleveland, po raznjačah: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo
 leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 centa

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
 U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
 Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
 Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DEBEVEC and LOUIE J. PIRK, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 152, Sat., June 27, 1936

Amerika je še vedno svobodna dežela

Rev. James Gillis, glavni urednik vplivnega katoliškega časopisa "The Catholic World", prihaja v The Catholic Universe Bulletin, ki je uradno glasilo clevelandške škofije, nenavadno izvrsten članek o svobodi vere, o svobodi časopisa in o svobodi vsakega posameznika.

Ni čuda, da je bil eden prvih, ki so se podpisali za ameriško neodvisnost, katoliški škof Carroll, in katoličani so dosledno delovali za svobodo časopisa, javne govornice in shodov, odkar so dobili tako sijajno navodilo po enem svetih prvih škofov v Ameriki. Poglejmo kaj piše Rev. Gillis, znameniti jezuit, glede svobode v Ameriki:

"Splošno je danes znano, da svetovna vojna, ki bi morala ohraniti svet za demokracijo, je skoraj porušila demokracijo. Z demokracijo pade ali zmaga svoboda. V resnici je samo ena alternativa napram demokraciji: kadarkoli demokracija propade, tedaj dobimo avtokracijo ali samodržstvo, mogočnike in zatiralce. In vsa zgodovina človeškega rodu je pokazala, da kadar je avtokracija prišla na krmilo, da je postala tiranija."

Tiranija pa vselej rodi revolucionjo. In revolucion je ne-kak predznak prerojenja k svobodi. Naši pravi ameriški patrioti, kot Patrick Henry, začnejo buditi narod s klicem svobode. Toda napačni patrioti, kakor jih ima danes sleparška klika v Rusiji in v Mehiki tudi rabi besedo "svoboda." Magična je beseda "svoboda," najs se prihaja iz ust demagogov ali resničnih prijateljev naroda.

"Dolga leta sem študiral položaj v Zedinjenih državah. Na široko in dolgo, pri vseh plasti občinstva. In pri tem sem se vprašal: ali imamo v Zedinjenih državah v resnici pravo svobodo? Ali smo jo zgubili? Ali je vse zaman, za kar so se borili ameriški pionirji tekem revolucionjske vojne?

"Mogoče smo v Ameriki pozabili na principe, ki so tako sijajno izraženi v Izjavi neodvisnosti? Ali nam danes v Ameriki prepovedujejo, da ne smemo svobodno misliti, nastopati, delovati in govoriti?"

"Dolgo sem premišljeval o tem. Prišel sem do prepričanja, da smo danes v Zedinjenih državah mnogo manj svobodni, kot pa so bili naši ameriški pionirji. Toda če se primerjam z narodi v Evropi in njih zasuženjem v političnih ozirih, tedaj moramo še vedno priznati, da smo ameriški državljan najbolj svobodni ljudje na svetu."

"Da, v Ameriki imamo danes perfektno svobodo. Vzemite Nemce, Francoze, Špance, Italijane, Ruse, Švede, Portugale, Avstrije ali Poljake, vseposod je cenzura in diktatorstvo, da ne govorimo o ostalem svetu. V Ameriki je pa danes še vedno čista ameriška svoboda, kateri n. para na celem svetu!"

"Pred kratkim sem imel priliko govoriti z nekim škofom, ki se je pravkar vrnil iz Evrope. "Poln veselja sem," je rekel škof, "ker sem se vrnil v Ameriko. Nobene svobode nisem videl v Evropi. Nobena dežela na svetu ni tako svobodna kot je Amerika. V Ameriki govorite, kritizirate, se obnašate, kot je vaša volja, ne da bi za vami stal policist ali tajni agent vlade, ki bi poslušal vaše besede in vas aretriral kot popolnoma nedolžnega človeka."

"V Evropi danes zatirajo osebno svobodo enako kot so to delajo v časih rimskih cesarjev. Saj se ne morete ganiti, da vam ne bi bili za petami. Kako morejo kulturni narodi Evrope to prenašati, mi v Ameriki sploh ne moremo pomniti. Nobene osebne svobode ni v Evropi. Vojak mora biti pokoren, delavec se mora udati v svojo usodo, gledališča ne smejo proizvajati slik ali iger, ako jih vlada ne dovoli, kamorkoli pride, se morate registrirati, in če vsega tega ne storite, se začne streljati."

"Mi v Ameriki zmerjamo predsednika, se norčujemo iz njega, psujemo kongres, napadamo najvišjo sodnijo, zasmehujemo policijo, župane in governerje, pa pri tem močno nič slabega ne mislimo, a počutimo se kot svobodni ptički. Bog je dal človeku zdrav razum, da zna povedati zdravo besedo. Kdorkoli mu tišči to besedo nazaj v grlo, ne razume Boga. Amerika, z vsemi svojimi napakami, ki jih ima, je še vedno najbolj svobodna dežela na svetu, in pri vsej tej svobodi, najbolj mirna in ljubezljiva dežela. Amerike danes še nobena druga dežela ni nadkrilila!"

Newburške novice

Trideset let je tega, na danšnjem dan, praznik sv. Janeza Krstnika, ko je bila naša naselbina vse v prazno oblečena. Vršila se je velika slovesnost — novo mašo v cerkvi sv. Lovrenca. Kdo pa je imel takrat novo mašo? tako slišim popraševati marsikoga, ki je že takrat bil tukaj in se morda tega več ne spominja. Novo mašo je pel dobro poznani gospod, ki je še danes v Clevelandu in kateremu so clevelandski Slovenci veliko

dolžni za njegovo neumorno delo skozi dolga leta. Za njih načelo in dušno korist. Le malo časa je bil po novi maši ven iz Clevelandu, najprvo med Slovencev v Pensylvaniji, potem med Slovencev v Lorainu in potem, in vse skozi do danes, v Clevelandu pri sv. Vidu. Ta jubilant je Rev. Jernej Ponikvar, sedajni župnik fare sv. Vida, kateremu kličemo spremljal skozi celo življenje. Če pa je to preveč pričakovati, pa naj jima pride v težjih urah na pomoč krščanski pogum, kateri se ne straši, ker ve, da nad

imeli zopet prvo slovesno mašo, katero bo pel sin naše lastne naselbine, Rev. Jos. Shuster. Počasi se pripravljamo na ta slovesni dan, ko bomo z veseljem zopet popeljali enega izmed naših lastnih pred oltar. In, ko on odpove "ite misa est," bo, kakor se kaže, zopet poteklo dolga leta, predno bomo imeli slično slavnost v naši naselbini od sina domače grude. Ne vem zakaj. Zdi pa se mi, da smo nekaj tega sami kriji. Zdi se mi, da gledamo le preveč na to, da bi nam naši mladi postali kaj drugega, le kaj bolj za ta svet in, da bi čim preje vlekli kako gmotno kost od njih. Pa je čudno to. Čim bolj se starši zanašajo, da bodo otroci njim v pomoč v svetnih poklicih, tem manj pomoči prejmejo, ko sinovi in hčere priđejo do začenjenega cilja. Duhovnik pa, ker nima drugega, ako le more in so starši v potrebi, ne bo obrnil hrbita staršem na stare dni. Nekaj več poklicov je gotovo med našimi mnogimi otroci, ki pa se jih kaže. Za bodočnost v tem izgleda slabo za faro sv. Lovrenca. Žrtve so res velike in študije strašno dolge. Toda cilj dozezen, je pa krščanski staršem popolno zadostilo za vse, ne sicer v gmotnem, toda v duševnem oziru.

Zdaj pa poslušajte, ljudje božji, da vam povem, kaj se bo v nedeljo vršilo. Prihodnjo nedeljo 28. junija se vrši v Maple Gardens, to je v Maple Heights na Raymond Ave., med Lee Rd. in Center Rd., naš farni piknik. To ni kak mali in navadni izlet. Piknik štorenske fare je poznana na daleč, ker se vrši vsako leto koncem junija in ga na takem nikjer na tem puklastem svetu, (kakor pravi Jaka) naši zemlji. Do \$500 dolarjev raznih dobitkov bo tam razdanih med ljudi. Več ljudi bo dobil kar po \$50 cash, ako bodo tam. Nekaj jih prejme po \$25 suhega denarja. Potem pa še brez števila manjših svet in krasnih stvari. Fridite Slovenc in Hrvati in drugi v nedeljo v Maple Gardens, kajti tam bo kakor v nebesih.

Vsi cerkveni odborniki od vseh krajev naše fare, pomožni in glavni odborniki, pa naj pridejo, da bodo postregli ljudem, katerih se bo letos, kakor vsako drugo leto, kar trlo. Prosimo torej VSE ODBORNIKE, da so gotovo na mestu in tam bodo dobili svoje delo, katero jim je že odbrano.

Društvo sv. Alojzija pozivlja vse svoje člane na sejo, katera se bo vršila danes večer. Nekaj zelo važnega je na dnevnem redu in zatorja je želeti, da se vsi zberejo nočjo.

Eh, kako rad bi opisal lepe svatbe in poroke, ki so se vršile zadnjo soboto, ko so bili poročeni trije pari naših mladih. Pa me od vseh krajev gledajo razne nerešene zadeve ravno sedaj v tem času, tako, da bom le takto povedal celemu svetu, kateri so tako pogumni, da se ne strašijo zakonskega življenja, četudi se jim od vseh strani pripoveduje, kako razburkano morje je v to smer. Prišla sta toraj najprej Silvester Ribarič in Ivanka Fabjan. Rada ste se imela in ker sta se rada imela sta obljubila, da se bosta ljubila: "dokler naju smrt ne loči." Bog daj vse polno sreče. Za njima sta bila na vrsti Frank Sever in Josephine Vrček. Tudi ta dva sta se že od nekaj let sem rada videla in videla sta se lahko večkrat, ker sta bila soseda. V mladostnih šolskih letih sta se morda včasih tudi malo stepla. Ali čudno je na tem svetu, da se kar na enkrat vse zaobrine in se vse drugače vidi in tako sta postala Frank in Sophie dobra prijatelja in sedaj sta mož in žena. Tudi tema dverna želimo vsega dobrega. Naj bi ju čista sreča spremljala skozi celo življenje. Če pa je to preveč pričakovati,

pa naj jima pride v težjih urah na pomoč krščanski pogum, kateri se ne straši, ker ve, da nad

nami vlada Bog, kateri sicer potiskušje dopusti, toda vse teške ure obrne v našo korist, če ne telesno pa dušno. Konečno, še isti dan pa je pripeljal John Zupančič Jr. svojo nevesto, Bernice Fertig, katera je bila dan po prej krščena, ko je pristopila iz luteranske vere v katoliško. Naj

med nami za en dan samo. To sta Bro. John Perko in Bro. Joseph Mrvar. Oba sta Marianisti in učita na višji šoli, kateri imajo bratje Marianisti v Brooklyn, N. Y. Na potu sta v Dayton, kjer bosta prebila poletje v tihih počitnicah, da se pripravita za nove napore, ki se pričnejo s septembrom. Obema želimo prav veliko uspeha. Le kadar prideta drugič, upamo, da bosta imela nekaj več časa in ne samo rekla: "dober dan" ter zopet odšla.

Smrt nam je pobrala zopet enega pionirja. Joseph Legan, Polhov oče, je bil že dalj časa bolan. Konečno je prišla smrt in ga rešila. Legan je bil v tej okolici že dolgo vrsto let. Vzgrijil je veliko družino, katera je že po večini pomočena. Odrasli so vsi in toraj si bodo zamogli služiti kruhu, ako se bodo ravnali prav in pošteno. Njih mati je umrla že pred kakimi osm-najstimi leti. Vsem prizadetim izražamo tem potom naše globoko sožalje. Spomin na starše naj gre z vami skozi celo življenje in ne pozabite jih v molitvah. Naj počivajo v miru.

Rev. M. Jager:

Pouk v slovenščini

Kakor sem pred kratkim že jajko k Mladinskomu Baragovem, glede pouka v slovenščini med počitnicami za otroke Mladinskega Baragovega zbara, torej sedaj naznanjam, da bomo s tem začeli prihodnji teden v torek 30. junija ob deveti uri. Pouk se bo vršil v dveh, po potrebi tudi v treh oddelkih, prvi oddelek za začetnike, ki se prav nič ne znajo slovensko brati in pisati, drugi oddelek za tiste, ki nekaj znajo tega, in če bodo prišli taki, ki znajo že prav precej slovenščine, pa bi se radi se izpopolnili v njej, bomo napravili pa še tretji oddelek. Vsački oddelek bo imel eno uro pouka; ako bosta samo dva oddelka, bomo začeli s poukom ob devetih, ako bodo pa trije oddelki, bomo začeli pa ob pol devetih (8:30), da bomo končali ob pol dvanajstih (11:30). Kateri oddelek bo prvi začel, bomo določili v torek, najbrž večji oddelek.

Pridejo naj pa otroci, ki zahajajo v torek, četrtek in petek.

Rev. M. Jager:

Svetovidski oder

Kaj mislim s tem? Ne samo leseni oder in kulise v dvoranah nove šole sv. Vida, ampak tako se bo imenoval tudi dramatični klub fare sv. Vida! Sedaj ko imamo svoj oder, nam je vse bolj mogoče razviti večjo delavnost v tej smeri. Malo časa stoji ta oder, še niti dva meseca ne, pa je že pokazal, da ne samo, da ni odveč, ampak še prav zelo korenin. Na mah se je prijavil ljudem. Šestkrat so že napolnili dvorano, ko je bila predstava na tem odu. V tem kratkem času! Prvič, ko je igralo društvo A. M. Slomšek, enkrat, ko je priredila Slov. Ženska Zveza Materinsko prireditve, dvakrat smo priredili Matersko proslavo tisti, ki bomo začeli ta dramatični klub, in dvakrat pa, ko smo priredili Očetovsko proslavo.

In sedaj so počitnice za predstave na odrih v dvoranah. Toda mi ne bomo počivali, ampak se bomo organizirali in sestavili načrt za delovanje v prihodnji sezoni, ki jo bomo začeli koncem septembra ali oktobra. Že imamo pripravljenih več krasnih iger, svetne in par tudi nabožne vsebine, za Božič in Velikonoč oziroma postni čas. Oder ne bo nam samo za smeh in burke, ampak tudi za to, da v nas vzbuja plemenita čustva na močnejši način, kakor pa bi jih navadna pisma ali govorjena beseda. Oder naj bo ljudstvu tudi šola, ki na prijeten način uči in vrgaja. Pa o tem, kaj mora biti ljudstvu teater, oder, namejam pisati še pozneje.

To sta Bro. John Perko in Bro. Joseph Mrvar. Oba sta Marianisti in učita na višji šoli, kateri imajo bratje Marianisti v Brooklyn, N. Y. Na potu sta v Dayton, kjer bosta prebila poletje v tihih počitnicah, da se pripravita za nove napore, ki se pričnejo s septembrom. Obema želimo prav veliko uspeha. Le kadar prideta drugič, upamo, da bosta imela nekaj več časa in ne samo rekla: "dober dan" ter zopet odšla.

Smrt nam je pobrala zopet enega pionirja. Joseph Legan, Polhov oče, je bil že dalj časa bolan. Konečno je prišla smrt in ga rešila. Legan je bil v tej okolici že dolgo vrsto let. Vzgrijil je veliko družino, katera je že po večini pomočena. Odrasli so vsi in toraj si bodo zamogli služiti kruhu, ako se bodo ravnali prav in pošteno. Njih mati je umrla že pred kakimi osm-najstimi leti. Vsem prizadetim izražamo tem potom naše globoko sožalje. Spomin na starše naj gre z vami skozi celo življenje in ne pozabite jih v molitvah. Naj počivajo v miru.

Če verjamete al' pa ne

No, zdaj pa če je prec Mr. Hoover izvoljen s svojimi pisanicami in avtomobili, jaz se pozavljam nanj.

Pa zakaj sem tako razsutan? Zato, ker zdaj imam že napravljen "kot" in se lahko vanj preselim vsak čas.

Nič se ne ve, kaj človeka trefi na stara leta, zato sem se preskrbel o pravem času. Tako svetujem tudi tistim, ki misijo učakati starost, kot jo mislim jaz, če ne bo kake pomote v mojem rezanskem košu.

In kako sem jaz prišel do svojega kota, bom povedal tu-jake.

Charlie Lampe mi je v svoji oporoki zapustil ali volil od ranjke hiše poleg kokošjega gnoja in par še dobrih 2x4 tudi kamenito mizo. Tisto mizo sem jaz ogledoval že zadnja tri leta in si v duhu predstavljal, kako bi lepo paradirala za našo hišo. Debela je kake tri palce in okrog nje je prostora za najmanj deset cerknih tehtov. Ono lepo lastnost ima ta miza, da se namreč nič ne uda. To pride zlasti do izrazitosti pri marjašu.

In vi, ki berete te vrstice, opozrite še druge na to, vse one, ki bi se tudi zanimali za to stvar, ako bi zvedeli zanje!

Dopis iz Euclida

Naznanjam vsem članicam podružnice št. 32 SŽZ, da bomo imeli domačo zabavo pri sestri Mrs. Mary Prostor, 881 Babbert Rd. v nedeljo 28. junija po polnole. Vsaka je prošena, da pridejo naj pa tudi vse, ki že znajo slovenske knjige, ako jih imajo. Nekaj jih imamo še pri sebi. Pridejo naj pa tudi vs

Zahvala

V dolžnosti si štejeva zahvaliti se najinim sorodnikom in številnim prijateljem, ki so nama priedeli na 30. maja tako veselo presenečenje ali surprise party za najino 25-letnico zakonskega življenja. Dolga je doba 25 let, dosti presenečenja doživi clovec v zakonu, toda tako veselega presenečenja kot sva ga doživel midva od naših prijateljev, si ne bi mogla niti mislit. Vse se je uredilo tako skrivno, da nisva prav nič slutila kako se je za najinim hrbotom takoj pripravljalo in vabilo. Zelo premeteno so prišli tudi naju vabit, da naj greva na surprise party za našega prijatelja T. W. Seveda sva šla, toda surprise ni bil za prijatelja, temveč za nas, tako da tistega dneva ne bova nikdar pozabila. Zelo premetena sta bila sestra M. Krainc in njen mož Frank, ki sta nas prišla klicati, da ne vesta kje je tista dvorana, da bi šla midva ž njimi jim pokazat. Ko pa pridemo blizu dvorane pa pritečeven Mrs. L. Skerl in pravi, da naj že gremo notri, da smo zadnji in da bodo gostje kmalu prišli. Ko pa prideva do vrat, saj še ne veva kako sva prišla do vrat, se nama je nudil lep pogled. Deklice v narodnih nošah, ve ljube sestre in vaše družine in vsi sorodniki in dragi prijatelji, in iz vseh grl je bil klic "surprise!" Nisva vedela ali je resnica, ali je za naju. Nobeno pero ne more popisati kar sva občutila. Toliko dragih prijateljev name je častitovalo k najini 25 letnici. Kako sva bila srečna. Solze veselje so nama tekle, ko so nam čestitali dragi prijatelji. Najino veselje je bilo brezmejno, ko zagledava med prijatelji našega zvestega prijatelja A. Stražišarja iz Pensylvanije, ki je bil naš drug pred 25 leti, ter se je odzval vabilu sestre Anne Spehar, ki je bila družica. Vse pride in vse mine, ali zvest prijatelj ostane do smrti.

Za vse to se pa morava v prvi vrsti zahvaliti najinim sestrám in prijateljicam ki so se to omislile in se tako trudile in toliko časa žrtvovale, ko so okrog hodile in vse tako dobro napravile. To so Mary Krainc, Anna Spehar, Jennie Sodja in Louise Skerl. Posebno se še zahvaliva Anni Spehar, ki je vso skrb prevzela, da se je pod njenim nadzorstvom vse tako dobro napravilo, speklo in skuhalo, da je bilo vse tako okusno in dobre. Posebne zahvale naj sprejmejo sestra Fanny Makovec in Mrs. Louise Skerl za tako fino pecivo in še za vso pomoč potem v dvorani. Dalje hvala še vsem ostalim kuharicam za pomoč: sestri Mrs. M. Krainc, Mrs. Frances Stefančič, Mrs. Frances Furlan in njeni hčerki Frances. Hvala Mr. in Mrs. John Sodja, ki sta skrbela, da so bili gostje postreženi. Hvala dekleton, ki so na mizo nosile in ki so bile talo krasne v narodnih nošah: Miss J. Sodja, Miss H. Sodja, Miss M. Krainc, Miss V. Ivančič in Miss Frances Petkovsek. Hvala natakarjema Mr. Joe Turšič in svaku Mr. F. Kraincu, ki sta tako pridno natakala. Hvala nečakinjam Miss J. Sodja, Miss H. Sodja za krasne šopke ob vstopu v dvorano. Hvala ljubki nečakinji Miss E. Spehar, ki nama je z lepimi v srce segajočimi besedami podala košaro

srebrnih cvetlic. Hvala najemu sinu za ganljive besede in vso pomoč. Hvala svaku Joe Makovec za vso pomoč in nečakom Mr. John Sodja in Louis Sodja za uslužbo. Zahvaliva se godbeniku, ki je tako poskočno igral celo noč, da je bilo vse veselo. Srčno hvalo naj sprejme družina Frank Krainc za vso pomoč in hvala hčerki Miss M., ki je preskrbela kostume in prijateljico, da je gostom stregla. Posebno naj se še zahvaliva Lorainčanom: prijateljici Pepci Mrs. Eisenhardt in Mr. Eisenhardt in hčerki, Mr. in Mrs. Tomšič in Mr. in Mrs. Frank Debevecu. Prisrčno hvalo naj sprejmejo pevci za tako lepo in ganljivo petje.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Jack London:

ROMAN TREH SRC

All Around Toten

A CHALLENGE

Who says there's nothing new under the sun? It seems that certain organizations of Slovenian youths have been able to find something that will interest all of us because it means that we shall all enjoy ourselves on the 16th day of August.

You ask how and where?—

Well, turn your eyes to the Slovenian Orels and to the South End Improvement League, for the members of these organizations conceived the idea of chartering the steamer Goodtime for the 16th of August, which, by the way, is a Sunday, and declaring a Slovenian Day both on board the Goodtime and at Cedar Point. They will employ their own orchestra for playing all familiar tunes. There will be plenty of dancing and the boys from the South Side are shaking hands and fists with the boys from St. Clair and let us hope that their girl friends as well as their parents and other relatives and friends, will be on hand to enjoy such a family gathering as has not been known for years, among us.

They say it takes youth to have courage and certainly it takes courage to attempt to get several thousand of our people to board a steamer and enjoy the day in good fellowship.

Of course, there will be plenty of games and other entertainment both on board and at Cedar Point. The same has been guaranteed by the Entertainment Committee as well as the management of the steamship and the management at Cedar Point.

But to make the matter more interesting, we find that the South Siders have put in a claim that they possess the most popular girl and it seems that this claim of theirs has aroused the Orels and made their blood boil so much so that they have determined to convince the South Enders that the most popular Slovenian girl lives along St. Clair Avenue somewhere.

Well, at any rate, the Entertainment Committee has decided to put a stop to the argument between the otherwise friendly boys by the same method employed by the political parties in their conventions. That is by electing the girl that is most popular and also convincing everyone as to who is right and who is wrong. It has been decided that everyone purchasing a ticket to this outing may cast his vote for the girl which he believes to be most popular and, by the way, each ticket counts ten votes. In this way we can avoid the use of fists and settle the argument and the girl who has the greatest number of votes cast for her will be declared on the 16th of August at Cedar Point to be the Most Popular Girl and she will be awarded a nice trip, the destination of which shall be announced later by the Entertainment Committee. So now put down your dukes and get to work and prove to us which neighborhood has the most popular girl. More of this shall be published later.

The capacity of the boat, of course, is limited and so those who buy their tickets first will be permitted to board the boat. The round trip ticket costs only one dollar and so you will find that the excursion will be very economical and can be afforded by each and every one. Tickets may be purchased from any of the members of these organiza-

Po sramotnem porazu še bolj ogorčen in potr se je napotil Francis k obali, kjer ga je čakal čoln.

— Hej, čuje, mladi neznaš! Kaj če bi mi pustili za spomin svojo vizitko? — je zaklical za njim zmagovalce.

— Pretepačem in razbojniki kom ne dajemo vizitk! — se je odrezal Francis in skočil v čoln.

— Morgan je moje ime. Neznanec je zadrh tel od presečenja. Že je hotel vzklikniti, pa si je v zadnjem hipu premislil in zamrmral sam pri sebi:

— Ista zalega! Ni čuda, da sva si tako podobna.

Francis je privesl do otoka Bulla, sedel na obalo, si prižgal pipi in začel razmišljati.

— Vsi do zadnjega so blazni — si je mislil. — V njihovih dejanjih ni niti kapljice zdrave pameti. Rad bi videl, da bi imel opraviti z njimi stari Regan. Ušesa bi mu odrezali!

Toda če bi mogel Francis vidi, s čem se je pečal tisti hipnemu podobni mož v platnenih hlačah, bi bil še bolj trdno prepričan, da je vsa Amerika znotra. Mož v platnenih hlačah je sedel v svojem šotoru in ogledoval na steni visečo sliko, ki je bila posneta po portretu njunega pradeda sira Henryja Morgana. Pri tem se je smehljal in mrmljal sam pri sebi: "In vendar sem pošteno premikastil tega člena Morganove rodbine."

Tako torej, stari morski razbojnik, — je nadaljeval smeje — malo je manjkalo, da se dva tvoja najmlajša potomca nista sposoprijala tako, da bi obležali eden izmed njiju mrtev. Pozdravila sta se z revolverji, ki so v primeri s tvojimi predpostopnimi pištoljami kakor topovi menite dobe,

Nagnil se je k staremu, črvivemu zaboju in dvignil pokrov, na katerem je bila izrezljana črka "M" in se znova obrnil k portretu.

— Nu, stara razbojniška grča, evo tu je vse, kar si zapustil svojim potomcem: stare cuje in poteze na obrazu, ki so podobne tvojim. In če bi me oni drugi Morgan slučajno ustrelili, bi me Lucifer prav zamenjal s tvojo grešno dušo.

Mož v platnenih hlačah je vzel iz zaboja staro, od molov razjedeno haljo in jo ognril. Nato se je znova obrnil k portretu in nadaljeval sam pri sebi:

— Vidiš te stare cuje na meni! Stopi, predragi praded, iz svojega okvirja in reci, da si nisva podobna kakor dva krajcarja, če si upaš!

In res, ko je v platnenih hlačah oblekel pisano haljo sira Henryja, si pripasal njegov kratki meč in vtaknil za široki pas dve starinski pištoli, je bil tako podoben staremu morski razbojniku, cigar telo so že davno snedli črvi, da bi človek težko ločil pradeda od pravnuka. In kar se je razlegla po pustem otoku stara piratska pesem, ki jo je pel po tolifikih stoletjih potomec slavnega morskega roparja:

Strahopetecem tu ni mesta, kdr junak je—hajdi k nam! Gladka, ravna nam je cesta, kjer se pleni — vsi smo tam!

In ko je mož v platnenih hlačah pod zvoki kitare zapel to pesem, se mu je zazdelo, da vi-

di, kako se je postavil stari ropar z mečem v roki po robu množici fantastično oblečenih razbojnikov in mornarjev iz davnih časov. Za njim so stali ramo na ramu drugi roparji, ki so sukali meče in sekali glave naskakujočih razbojnikov. Kar je počela prepeta struna in prikazan iz davnih dni je izginila. Nastala je skrivnostna tisina in mož v platnenih hlačah se je zazdelo, da je duh sira Henryja znova stopil iz okvirja, da ga vleče iz šotorja in mu šepeče na uho:

Strahopetecem tu ni mesta — kdr junak je—hajdi k nam! Gladka, ravna nam je cesta, kjer se pleni — vsi smo tam . . .

Volja pradedovega duha, morda pa tudi lasten intuitivni nagib ga je gnal, da je stopil iz šotorja in se napotil k obali. Pogledal je čez ozek preliv na nasprotno obalo in zagledal svojega nedavnega protivnika, ki se je tiščal s hrbotom skale in odbijal z gorjačo napad nagih, s sekiram oboroženih Indijancev.

Francis, ki ga je udaril Indijanec s kamnom po glavi takoj, da je omahnil, je pa zagledal prizor, iz katerega bi se dalo sklepati, da je že umrl in stopil v svet zagrobnih duhov. Videl je namreč, da mu hiti sira Henry Morgan z mečem v roki na pomoč. Videl je tudi, kako je planil pradedov duh med Indijance in kako padajo njihove glave pod težkimi udarci njegovega meča na peščena tla. Kakor bi trenil z očesom je duh pobil nekaj Indijancev in Francis je začul njegov močni glas:

Na valovih vsi smo eno, krepko je nas združil boj; ej, usoda, v morsko peno zlezli hitro—vrag s teboj!

In ko so se napolled Francisu že šibila kolena in se je zgrudil nezavesten na tla, je njegovo metno oko opazilo, kako so se Indijanci v nepopisnem strahu razkropili na vse strani. Kakor v težkih sanjah se slišal njihove obupne klice:

— Nebo, usmili se naš! To je duh starega Morgana!

Ko je Francis po dolgem času zopet odpril oči, je ležal v šotoru sredi otoka Colfa. Prvo, kar je zagledal, je bil portret slikovito oblečenega sira Henryja Morgana, ki je zrl razsteno na svojega pravnuka. Drugo je bila točna kopija portreta, samo mlajša in živa. Ta mu je ponudila steklenico žganja in velela, naj pije.

Komaj je Francis začutil v grlu požirek žganja, je planil pokoncu. In oba—Francis in neznanec — sta si pogledala pod vplivom istega nagnjenja najprej naravnost v oči, potem sta se ozrla na portret, trčila s steklenicami in pila na zdravje pradeda.

— Rekli ste, da je vaše ime Morgan, — je dejal neznanec. — Tudi jaz sem Morgan. Slika na steni kaže mojega pradeda. A kdo je vaš praded?

— Tudi stari morski ropar je odgovoril Francis. — Moje krščansko ime je Francis. A vše?

(Dalje prihodnjič.)

All Around Toten

A CHALLENGE

Congratulations

We extend our sincere congratulations to Peter Sterk Jr. upon his successful conclusion of his studies at Case School of Applied Science. Mr. Sterk graduated with this year's class with a Mechanical Engineer's degree.

First we spotted Jean Tomec — reminded us of "Frank Buck" . . . Bertha Mulec got the title "sun-bonneted baby" . . . Ann Lizar has to sleep on her knees these days because of two hours sunburn . . . tsk! tsk! . . . Mary Levec passed the pickles to the girls . . . Amelia Skala fell in the water while posing for a picture . . . (No, the girls did not get the picture) . . . Mary Krnc made some delicious devil's food cake and passed it around . . . (we didn't know she was so popular among the girls) . . . wonder who the person was who gave Sophie Lach a bunch of flowers? . . . Helen Tomec was the only one who didn't get that sun tan . . . Mary Lach's ankle was injured by a rock while wading in the creek . . . Anna Turk, as much as she hated to be photographed, was snapped while reading a book — hope it turns out swell . . . Agnes Lach walked a mile to the river for a swim and found she forgot her bathing suit . . . Josephine Zust was the "Lady in White" . . . Agnes Sterk's favorite tune — "Show Me the Way to Go Home" . . . Mary Jerse wasn't seen very much . . . Mary Massera was reading stories all afternoon . . . someone looked too cute in Bertha's cap so he donned his own peanut cap . . . Stephi Stefancic had a slight misfortune which kept her in the truck the rest of the day! . . . Mary Bandi pulled a fast one: inquiring if she could get a sun tan thru a dress and sweater . . . Ann Skala had two sweaters a coat, and a blanket on that day . . . where oh where is summer? . . . Eleonore Karlinger didn't recognize some people in another car going to the same place . . . J. Tomec, B. Mulec, A. Doles, and Mary Levec left in a car for the farm before the truck, traveled 80 miles an hour (?) and got there 15 minutes later than the truck . . . Stan Frank furnished the music for dancing . . . and now the sleepless nights follow.

— Prefects

After several months of preparation the prefect system is now in force. The duties of the prefects will consist of checking attendance and finding out the reasons why some members do not attend the communions, activities, etc. They will note all reasons for dissatisfaction and also all new suggestions for improvement.

The prefects are as follows, Emil Trunk, head prefect, Mike Kolar, Lew Krajc, Marty Svete, Stanley Frank, William Tomec, John Dejak, Joe Zele and Joe Skrbec. These men will visit every member and solicit his suggestions for making the Holy Name bigger and better.

— Board Meeting

An important board meeting will be held Tuesday to thoroughly discuss the coming Holy Name Outing. Especially invited are Tony Martincic, Emil Trunk, Whitey Persin and Eli Strainic who are on the committee in charge of the outing.

The outing will be held at Pruden's farm as it has privacy, a baseball diamond close by as well as other advantages. This committee with the board will discuss cost and method of transportation, etc. A complete report will be given at the general meeting.

tions and some of them will be placed on sale in different locations to be announced shortly.

Many of you have gone on picnics but an outing of this kind is an outing of this nature. Your donations are moldy fruit and wormy apples, and by their fruits ye shall know them. Brethren, I am going away to a better place. I have been appointed chaplain of a penitentiary. Where I go ye cannot come, but I go to prepare a place for you, and may the Lord have mercy on your souls. Good-bye.

St. Mary's Spectator and Commentator

Last Sunday the Holy Name credit for the idea of having Juniors very appropriately commemorated Father's Day publicly for the first time in the history of St. Mary's Church. At the 7:30 Mass the Holy Name boys received Holy Communion in a body. This reception was offered up for our deceased friend and former director, Rev. Victor J. Virant.

Shortly before three o'clock the Holy Namers assembled in the Church Hall and then proceeded with their fathers to Church where Benediction was said. Father Slapsak of St. Lawrence gave a sermon concurrent with the occasion.

He expressed the necessity of understanding between father and son. Following the services a small reception was held in the school hall. Fathers Kuznik, Andel, and Celesnik gave brief talks congratulating the boys for their efforts. Mr. Stefancic, Lou Brodnik, and Mike Anzlin also spoke.

Something, however, was lacking at this affair—it was the presence of Father Vic. To Father Virant is due the Correspondent.

THE BARBERTON DISPATCH

After a rather brief interlude the Barberton Dispatch makes an unusual and surprising appearance today and just why? With contrite and deeply saddened hearts we must also as did the parishioners of St. Mary's parish in Collinwood, accept the somber news of Father Victor J. Virant's sudden death and to dedicate a few humble words in honoring his memory and in beginning this short eulogy—to offer our deepest words of condolence and sympathy to the bereaved Virant family and especially to our former and dearly beloved pastor of our Sacred Heart parish—the one whom we as little tots learned to love, the brother-priest of the deceased, Father Ludwig Virant. Yes, it has been quite some time how we used to admire the kindness and generosity of smiling "Vickey" Virant when we were kiddies and when Vic was one of the usual husky high school lads of St. Mary's High in Lorain. How many of our young men will now recall the time and time again when they used to mingle with Victor when he visited his brother Father Ludwig which has been some 12 years ago. From then on we may not have had the opportunity to be in the company of Father Victor but still his memory lingers on and many a young man of our parish will quietly meditate in prayer and ask God the repose of his immortal soul.

Eloquent and befitting, indeed, were the beautiful eulogies paid in memory of Father Victor Virant, who only three short years ago accepted the highest calling of man on this earth, that of the Holy Priesthood. Perhaps just as befitting is this short eulogy of words to Father Vic from a city that the never forgotten Mr. and Mrs. Aloysius Virant might have called their first home in America. Numbered among our first Slovene pioneers in Barberton was the beloved Virant family which many of our still living pioneers will remember as being a sterling Catholic family. Brethren, I am going away to a better place. I have been appointed chaplain of a penitentiary. Where I go ye cannot come, but I go to prepare a place for you, and may the Lord have mercy on your souls. Good-bye.

Members of St. Joseph's and St. Mary's lodges have not as yet decided on definite plans concerning the above-mentioned proposals.

Among Beneficts

Of interesting importance these days among many Barbertonians was the recent wedding of Miss Frances Tonya, daughter of our prominent Slovenian family and organist of the children's choir for a number of years and Mr. Michael Bailey. Miss Tonya's faithful singers honored her with a party in the clubrooms last Saturday afternoon. We say congrats, Mr. and Mrs. Bailey!

Another couple among the recent beneficts is that of Miss Frances Gerbec of 16th St. W. and Mr. Frank Anusic. Miss Gerbec's former employer and well-known opera singer, a member of the Light Opera League of Akron, sang Gunod's immortal "Ave Maria" during the offertory of the Nuptial Mass. To Mr. and Mrs. Anusic we offer our felicitations!